

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 477/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovéj a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jozefom Podobom, advokátom, Bratislava 354/32, Dubnica nad Váhom, proti postupu Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 138/2010 pri rozhodovaní o odovzdaní výkonu rozhodnutia do cudziny takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. novembra 2021 namieta porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva zaručeného čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Ústavnému súdu zároveň navrhuje, aby vydal všeobecnému súdu príkaz vydať súhlas s odovzdaním sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody do cudziny a priznal mu tiež náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 1 T 138/2010 z 28. októbra 2014 (ďalej len „odsudzujúci rozsudok“) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1 To 46/2015 z 12. mája 2015 právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania a ďalších trestných činov, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere ôsmich rokov. Okresnému súdu adresoval prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

(ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) žiadosť o odovzdanie odsúdeného (sťažovateľa) na výkon trestu odňatia slobody do cudziny podľa § 523 Trestného poriadku (ďalej len „žiadosť o odovzdanie“), konkrétne do Cyperskej republiky, kde podľa vlastného vyjadrenia sťažovateľ spolu so svojou rodinou dlhodobo žije. Okresný súd v liste č. k. 1T/138/2010 z 5. augusta 2021 adresovanom sťažovateľovi prezentoval svoj nesúhlas s jeho odovzdaním ako slovenského štátneho občana zdržujúceho sa na území Cyperskej republiky na výkon trestu uloženého odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu do Cyperskej republiky.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti vysvetľuje, že dôvodom jeho žiadosti o odovzdanie bola skutočnosť umožniť mu vykonávať trest odňatia slobody v blízkosti jeho rodiny, a to manželky a maloletého syna, ktorí sa dlhodobo zdržujú na území Cyperskej republiky vrátane sťažovateľa, ktorý sa aktuálne nachádza na území Cyperskej republiky vo vyšetrovacej väzbe pre podozrenie z inej trestnej činnosti. Ďalej dôvodí, že je v Slovenskej republike proti nemu vedené aj ďalšie trestné konanie pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2 T 124/2012, v rámci ktorého však doručil zákonnému sudcovi písomnú žiadosť o vykonanie hlavného pojednávania cez telemost a tiež písomné vyhlásenie o uznaní viny zo žalovaných skutkov v snahe urýchliť priebeh tohto konania.

4. Vzhľadom na uvedené argumenty považuje sťažovateľ postup okresného súdu, ktorý vyslovil nesúhlas s jeho žiadosťou o odovzdanie, za rozporný s Rámcovým rozhodnutím Rady Európskej únie 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „rámcové rozhodnutie Rady EÚ“), a porušujúci jeho označené práva zaručené ústavou a dohovorom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie o porušení jeho označených práv postupom všeobecného súdu v trestnom konaní, keď okresný súd nevyhovел návrhu sťažovateľa na jeho odovzdanie na výkon trestu odňatia slobody uloženého odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu do cudziny, konkrétne do Cyperskej republiky, na území ktorej sťažovateľ podľa vlastného vyjadrenia dlhodobo žije spolu so svojou rodinou.

6. Ústavný súd sa pri posúdení ústavnej sťažnosti sťažovateľa oboznámil jednak s relevantnou právnou úpravou, ako aj s dôvodmi, o ktoré okresný súd oprel svoj zamietavý postoj, teda nesúhlas so sťažovateľovou žiadosťou o odovzdanie.

7. Z obsahu ústavnej sťažnosti a priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ adresoval svoju žiadosť o odovzdanie z 31. marca 2021 ministerstvu spravodlivosti, ktoré listom z 21. apríla 2021 túto postúpilo na ďalší postup okresnému súdu s odkazom na § 6 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“), poukazujúc pritom na skutočnosť, že Cypruská republika implementovala rámcové rozhodnutie Rady EÚ, a tiež na skutočnosť, že ho implementovala aj Slovenská republika citovaným zákonom č. 549/2011 Z. z.

8. Okresný súd v liste č. k. 1 T 138/2010 z 5. augusta 2021, v ktorom nevyhovel návrhu sťažovateľa na jeho odovzdanie na výkon trestu odňatia slobody uloženého odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu do cudziny, poukázal na skutočnosť, že sú proti sťažovateľovi na území Slovenskej republiky vedené viaceré trestné konania, a to okrem dotknutého trestného konania vedeného pred okresným súdom aj konanie vedené pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2 T 124/2012 a tiež konanie vedené pred Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 6 T 135/2013, kde v rámci uvedených konaní boli na osobu sťažovateľa vydané európske zatýkacie rozkazy a medzinárodné zatýkacie rozkazy, ktoré sa nepodarilo k aktuálnemu času zrealizovať, keďže je to možné až po ukončení trestného konania vedeného voči sťažovateľovi v Cyperskej republike pre zločin vraždy. Okresný súd tak mal za to, že by odovzdaním sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody uloženého odsudzujúcim rozsudkom okresného súdu do Cyperskej republiky došlo k sťaženiu postupu pri rozhodovaní a realizácii vydaných zatýkacích rozkazov v označených trestných veciach, zohľadňujúc tiež istú mieru obštrukcií zo strany sťažovateľa v trestnom konaní okresného súdu v rámci ktorého bol vydaný dotknutý odsudzujúci rozsudok a preto podľa svojho vyjadrenia toho času k udeleniu súhlasu so sťažovateľovou žiadosťou o odovzdanie nepristúpil.

9. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a

- a) odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt,
- b) odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu, nemá v ňom obvyklý pobyt, ale po prepustení z výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody uloženej v rozhodnutí má byť vyhostený na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní do tohto členského štátu, alebo
- c) príslušný orgán tohto členského štátu s prevzatím výkonu rozhodnutia súhlasí, ak nejde o prípady uvedené v písmene a) alebo písmene b).

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu z dôvodu vhodnosti a účelnosti takeého postupu, pokiaľ ide o zaistenie úspešného začlenenia odsúdeného do spoločnosti alebo o zaistenie úspešnosti

jeho liečby. Súd môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu aj na základe návrhu odsúdeného alebo príslušného orgánu vykonávajúceho štátu; súd týmto návrhom nie je viazaný.

10. Ústavný súd poukazuje na obsah citovaných ustanovení § 6 zákona č. 549/2011 Z. z., z obsahu ktorých jasne vyplýva, že konajúci súd, ktorému je adresovaný návrh odsúdeného na odovzdanie výkonu rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody do iného členského štátu, nie je takýmto návrhom viazaný, a teda nejde o právny nárok odsúdeného. Je tak v právomoci konajúceho súdu posúdiť, či v prípade konkrétneho návrhu existujú zákonom predpokladané dôvody účelnosti takéhoto postupu a súčasne, či neexistujú okolnosti, ktoré by postupom odovzdania odsúdeného na výkon trestu do cudziny bránili.

11. Ako vyplýva z predchádzajúcich bodov odôvodnenia tohto uznesenia, okresný súd, ktorý návrhu sťažovateľa z dôvodu špecifikovanej prekážky nevyhovel, postupoval v plnom súlade s citovanými ustanoveniami zákona č. 549/2011 Z. z. Okresný súd, ktorý postupoval pri rozhodovaní o sťažovateľom návrhu v súlade so zákonom, nemohol porušiť sťažovateľom namietané práva. Navyše, ako vyplýva z obsahu okresným súdom prezentovaného odôvodnenia, nie je tento jeho postoj konečný a viaže sa k aktuálnym okolnostiam.

12. Sumarizujúc uvedené, ústavný súd uzatvára, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je nutné považovať za zjavne neopodstatnenú. Ústavný súd tak ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu